

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.

21

22. jan.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Seyðisfjarðarhöfn tekur yfir Seyðisfjörð vestan línu, sem hugsast dregin frá Grýtá í Borgartanga.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón Stjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefnd annast framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni og hafnararmannvirkjum, sér um viðhald og umbætur á hvoru tveggja og stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta. Bæjarstjóri annast fjárhald og reikningsskil hafnar-sjóðs, en fé hans má verja til hvers konar hafnarbóta, uppskipunartækja og til hvers kyns mannvirkja, sem miða að því að greiða aðgang notenda að höfninni, bæði á sjó og landi. Dagleg störf vegna framkvæmda og eftirlits annast bæjarstjóri einnig, í samráði við hafnarnefnd. Bæjarstjórn er heimilt að ráða hafnarvörð. Skal það gert eftir tillögu hafnarnefndar, sem setur honum erindisbréf.

Hafnarnefnd er, auk bæjarstjóra, skipuð þrem mönnum, sem bæjarstjórn kýs jafnframt öðrum fastanefndum sínum og til sama tíma. Til aðstoðar þeim skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni tafarlaust og enn fremur þeirra starfsmanna, sem hún setur, til þess að gæta reglu.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

4. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Áliti hafnarnefnd, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Enn fremur má banna að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar.

Skot við höfnina eða á henni eru stranglega bönnuð.

21

22. jan.

Seglfestu, eða öðru, sem valdið getur skemmdum, má hvergi kasta út á höfninni, og seglfestu má hvergi taka, nema með leyfi hafnarnefndar.

Bannað er að kasta fiskúrgangi eða öðrum óþrifnaði við hafnarbryggjur.

Við höfnina má ekki gera nein hafnarmannvirki, né breyta eða auka við þau hafnarmannvirki, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til, og gildir leyfið aðeins til eins árs, sé það látið ónotað.

5. gr.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

6. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi leggjast. Aldrei mega slík skip liggja svo nærri bryggjum, að ekki sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina, né þar sem sæsímanum er hætta búin af þeim.

Nú tegðast eigandi við að hlýða boðum hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað hans.

7. gr.

Í sérhverju skipi (að undanteknum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til þess að liggja mannláus í lægi á höfninni), skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, sem tekið gæti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

8. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Seyðisfjarðarkaupstað, eða gerðir eru út þaðan og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggjast svo, að hindri eða tefji umferð um höfnina.

Hafnarnefnd skal ákveða, hvar og hvernig legufæri þeirra skuli lögð.

Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda að taka þau upp, án leyfis hennar.

9. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast þess, að bætt sé úr tafarlaust.

10. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það brott svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarnefnd látið færa skipið brott, á kostnað eigandans.

V. KAFLI

Um notkun hafnarbryggjana.

21

22. jan.

11. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrirfram ákveðinni, auglýstri ferða-áætlun og flytja póst, hafa að öðru jöfnu rétt til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau að vikja meðan áætlunarskipin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að vikja frá öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd vísað skipum frá bryggjunni, áliti hún það nauðsynlegt vegna veðurs eða annars. Ef ágreiningur rís, ræður hafnarnefnd í hverri röð skip komast að bryggju.

12. gr.

Ef nauðsyn ber til þess, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

13. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notað hefur verið. Farist það fyrir, má hafnarnefnd láta gera það á þeirra kostnað.

14. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og ekki annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja brott vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

15. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn, til þess að leggja megi á höfn-inni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp eða sprengja það sundur, ef það sekkur, svo að það skemmi ekki höfnina, og sé því ekki fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskipis með vottorði tveggja óvilhallra manna, sem útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af, hvað leka snertir, þótt það sé mannaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs, þegar ekki verður heimtað ljós á skipum. Skyllt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Ljós skulu tendruð á þessum skipum, þegar hafnarnefnd krefst.

21

22. jan.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en vikulega fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggazt eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Hafnarsjóður ber enga ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

16. gr.

VII. KAFLI

Um lestargjald.

17. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og vélskip, stærri en 12 smál. brúttó, hvort sem þau eru tóm, eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestargjald (hafnargjald) í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni. Undanþegin eru þó herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip rikissjóðs, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, vísindaleg rannsóknarskip, skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóskemda, skip, sem eingöngu leita hafnar vegna veikinda, og skip, sem leita hafnar í þeim erindum að leggja, líta eftir eða gera við sæsimann.

- a) Skip, sem eru eign búsettra manna á Seyðisfirði og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjald einu sinni á ári, 50 aura af hverri brúttó smálest.
- b) Önnur innlend fiskiskip, 12—50 brúttó smálestir, greiða 10 aura af hverri brúttó smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.
- c) Skip, sem sigla eftir opinberum áætlunum, skulu greiða 5 aura af hverri nettó smálest, í hvert sinn sem þau leggjast á höfnina.
- d) Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 10 aura lestargjald af hverri nettó smálest.

Ef skip liggur á höfninni lengur en 14 daga, skal það greiða hálfst lestargjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, né heldur þegar skip liggja á höfn vegna þess, að hafis lokar henni.

VIII. KAFLI

Um bryggjugjald.

18. gr.

- a) Gjald af bryggju hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 6 aura af hverri smálest. Skip, sem liggur við hlið annars skips, sem liggur við bryggju á höfninni, skal greiða hálfst bryggjugjald, samkvæmt framansögðu.

Varðskip, herskip, vísindaleg rannsóknarskip og skip, sem koma að bryggju aðeins til þess að taka vatn, eru undanþegin bryggjugjaldi.

- b) Gjald af bryggju einstaklinga:

Flutningaskip greiða hálfst bryggjugjald í hafnarsjóð.

Framangreindar reglur gilda einnig um þau skip, sem liggja við geymsluskip.

IX. KAFLI
Um vörugjald.

21

22. jan.

19. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

20. gr.

Af vörum, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé svo ákveðið í farmskrá, greiðist ekkert gjald.

21. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a) Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c) Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.
- d) Vörur, sem fluttar eru úr herskipi eða í herskip.
- e) Vörur og tæki til hafnarinnar og annarra fyrirtækja bæjarins.

22. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjald-einingu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta bæjarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki bæjarstjórn ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu umbúðum, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

23. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast, eins og þar segir.

Ef vafi leikur á því, í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar bæjarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

24. gr.

Vörugjaldskrá:

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald 10 aurar af hverjum 100 kg: Kol, salt, sement.
2. flokkur: Gjald 15 aurar af hverjum 100 kg: Alls konar óunnið járn, eldavélar, bárujárn, saumur, timbur, sem reiknað er eftir þyngd, legsteinar, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, garðávextir.
3. flokkur: Gjald 20 aurar af hverjum 100 kg: Korn- og mjölvörur, kjöt, gufuvélar, benzínvélar, varahlutir til véla, tjara, bik, asfalt, asbest, kaðlar, pappi til húsagerðar, vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, heivinnuvélar, plógar, herfi, sykur, fóðurbætir, kalk, fræ, tilbúinn áburður, olíur og benzín til eldsneytis, til ljósa eða á mótora.

- 21 4. flokkur: Gjald 30 aurar af hverjum 100 kg: Bifreiðar og varahlutir til þeirra, feiti og oliur til smjörlikisgerðar og sápugetar, strigi, tvistur, hessian, bindigarn.
22. jan. 5. flokkur: Gjald 10 aurar af hverjum 10 kg: Málningarvörur og efni til málninga, lakk, kitti, lím, gibs, veggfóður, hráefni til iðnaðar, svo sem sýrur, essensar, brennisteinn o. þ. h., hráefni til kaffibætisgerðar, kornvörur og óunnið kork, brauðvörur, kex, linoleum, gúmmi og gúmmivörur, pappír og pappírsvörur, blek, baðlyf, ljósaefni, svo sem vax, carbid, glycese o. þ. h., olíufatnaður, maccaroni, útgerðarvörur, svo sem línur, önglar, net, nætur, lengdar- og hraðamælar til skipa.
6. flokkur: Gjald 15 aurar af hverjum 10 kg: Niðursuðuvörur, blikkvörur, tin, zink, hjólhestar og varahlutar til þeirra, seglgarn, umbúðagarn, ger og efni í það, olíuofnar, verkfæri, svo sem smíðatól, rekur, skóflur o. þ. h., vörur úr kopar, eir, messing, bronce o. þ. h., emalleraðar vörur, leirvörur, smávélar, svo sem þrjónavélar, saumavélar, skilvindur, smáíðnaðarvélar o. þ. h., hreinlætisvörur, svo sem þvottaefni, skó-, gólf- og húsgagnaáburður, gólfklútar, glervörur, ölgerðarvörur og hráefni til ölgerðar, burstavörur og efni til burstagerðar, smá járnvara (isekram), svo sem skrár og lamir, eldhúsáhöld, barnavagnar, dívanar og efni í þá, skóáburður, leður og leðurvörur, bókunarvörur, lyfjavörur, ávextir.
7. flokkur: Gjald 25 aurar af hverjum 10 kg: Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, viðtaki, eldspýtur, smá hljóðfæri og tónvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, klukkur, mælar og símar, áttavítar, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, sælgæti, súkkulaði, kakaóduft, te, kaffi, kaffibæti, húsgögn, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn o. þ. h.
8. flokkur: Gjald 100 aurar af hverjum 10 kg: Tóbaksvörur, tóbak, vín og spíritus.
9. flokkur: Gjald 4 aurar af hverju teningsfeti: Trjáviður, sem reiknast í teningsfetum.
10. flokkur: Gjald 10 aurar af hverju teningsfeti: Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
11. flokkur: Gjald 5 aurar af hverju stykki: Tómar tunnur og föt.

B. Útfluttar vörur:

1. flokkur: Gjald 20 aurar af hverjum 100 kg: Ull, ullarvörur, hert skinn, sundmagi.
  2. flokkur: Gjald 15 aurar af hverjum 100 kg: Síldarmjöl, fiskimjöl, lýsi.
  3. flokkur: Gjald 10 aurar af hverjum 100 kg: Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
  4. flokkur: Gjald 25 aurar af hverri tunnu: Krydduð, sykursöltuð eða flött síld.
  5. flokkur: Gjald 15 aurar af hverri tunnu: Kjöt.
  6. flokkur: Gjald 10 aurar af hverri tunnu: Saltsíld.
  7. flokkur: Gjald 2 aurar af hverju teningsfeti: Rjúpur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
  8. flokkur: Gjald 50 aurar af hverju stykki: Hestar, nautgripir.
  9. flokkur: Gjald 10 aurar af hverju stykki: Kindur.
- Lægsta gjald í öllum flokkum af að- og útfluttum vörum skal þó aldrei vera minna en 20 aurar, og aldrei tekið tvisvar gjald af sömu vöru. Hafnarnefndinni heimilast að undanþiggja vörugjaldi innlendar afurðir, sem fluttar eru að eða frá bænum í smærri stíl.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

21

22. jan.

25. gr.

Bæjarstjóri sér um innheimtu allra tekna hafnarsjóðs.

26. gr.

Gjalddagi lestargjalda er, þegar skipið hefur lagzt á höfnina, gjalddagi bryggju-gjalda, þegar skip hefur lagzt við bryggju eða skip og gjalddagi vörugjalda, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina, ef um aðfluttar vörur er að ræða. Sé um útflutta vöru að ræða, fellur vörugjald af þeim í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem eiga að greiðast einu sinni á ári, er 1. júlí.

27. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lestargjalds og bryggjugjalds. Ef enginn skipstjóri er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Móttakandi ábyrgist vörugjald af aðfluttum, en sendandi af útfluttum vörum, auk þess skipstjóri, sé farmur skips ekki skráður.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi fyrir lestargjaldi og bryggjugjaldi, en í vöru fyrir vörugjaldi, unz gjöldin eru greidd að fullu.

28. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

29. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður sé liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt honum í vil meira en 10%. Að öðrum kosti greiðir hinn aðili kostnaðinn.

30. gr.

Sá, sem hefur bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má ekki fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem bæjarstjóri tekur gilda.

31. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, sem innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

32. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi, og ekki umboðsmaður hans. Ef stýrimaður

21 er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það 22. jan. jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

33. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónur, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Seyðisfjarðar.

34. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

35. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað frá 17. maí 1916, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að fara í bág við reglugerð þessa.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 76 14. nóvember 1917 til þess að öðlast gildi 1. febrúar 1941, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. janúar 1941.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

22

25. jan.

AUGLÝSING

um undanþágu frá ákvæðum reglugerðar, dags. 9. okt. 1940, um skyldu skipa og flugfara til að koma á tilteknar hafnir eða hafnarstaði, til þess að fá fyrstu og síðustu afgreiðslu hér á landi.

Á tímabilinu 25. janúar til 25. apríl þ. á., að báðum dögum meðtöldum, geta fær-eyisk skip, sem flytja frystan eða ísvarinn fisk til Bretlands, fengið fyrstu og síðustu afgreiðslu á Hornafirði.

Skipin mega enga farþega flytja.

Fjármálaráðuneytið, 25. janúar 1941.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.